

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt I S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2022 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

J. J. w dniu 3 grudnia 2021 r. (data wpływu) wniósł do Sądu Najwyższego skargę na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), domagając się stwierdzenia przewlekłości w postępowaniach przed: Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie I S [...], Sądem Okręgowym w S. w sprawie V Cz [...] i Sądem Rejonowym w Ł. w sprawie I C [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Postępowanie dotyczące przewlekłości postępowania w sprawie V Cz [...] Sądu Okręgowego w S. oraz w sprawie I C [...] Sądu Rejonowego w Ł. zostało zakończone przez Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie I S [...] postanowieniem z 7 października 2021 r. Zatem, wszystkie postępowania objęte skargą na przewlekłość zostały prawomocnie zakończone.

Skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie Sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, 10 czerwca 2014 r.; III SPP 110/14; 3 września 2019 r., I NSP 73/19).

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł jak w postanowieniu.